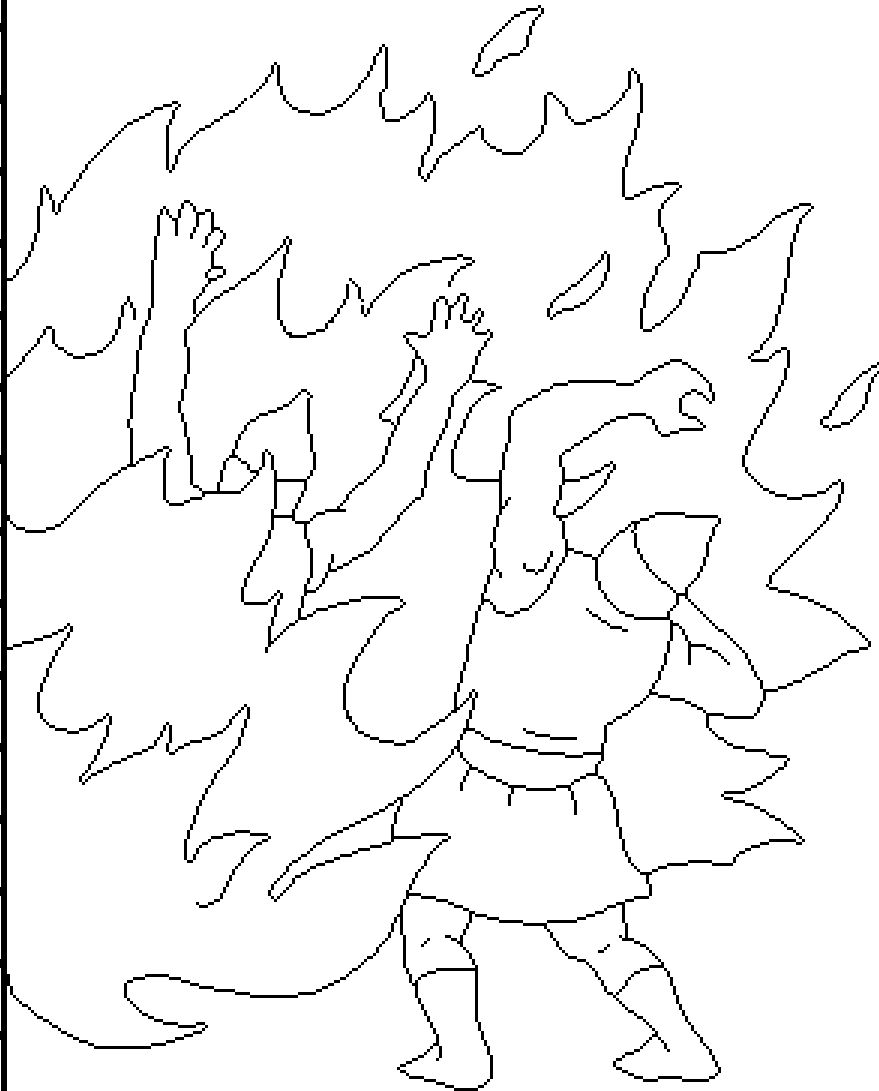

ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାଇବଲ ଉପହାର

ଏକ ମନୁଷ୍ୟ
ଯେ ନତ
ହେଲେନାହିଁ

ଲେଖକ: Edward Hughes
ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ: Jonathan Hay
ଉପଯୋଜକ: Mary-Anne S.
ଅନୁବାଦକ: Prasanta Bhuyan
ପ୍ରଯୋଜକ: Bible for Children
www.M1914.org

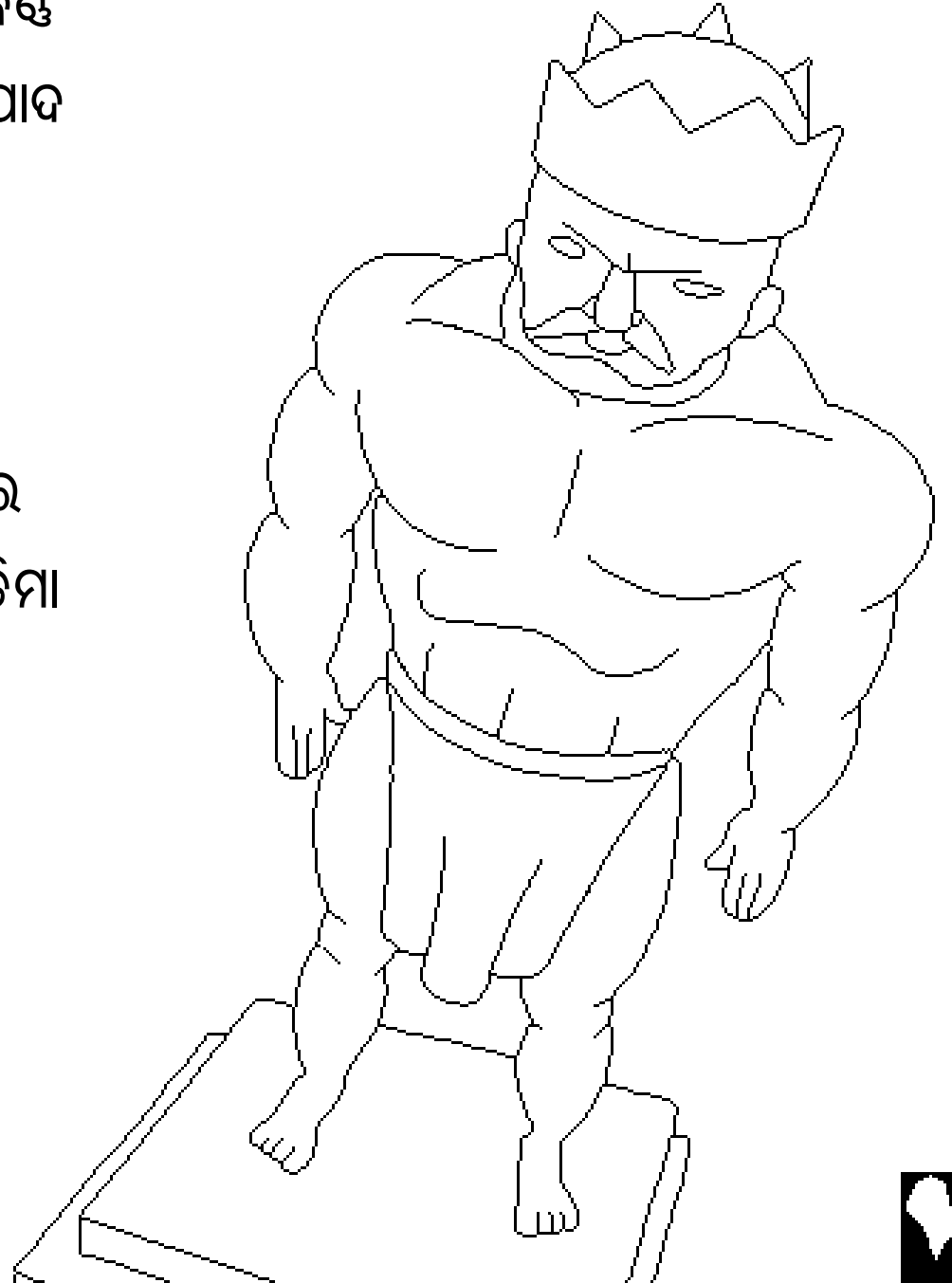
BFC
PO Box 3
Winnipeg, MB R3C 2G1
Canada

©2015 Bible for Children, Inc.

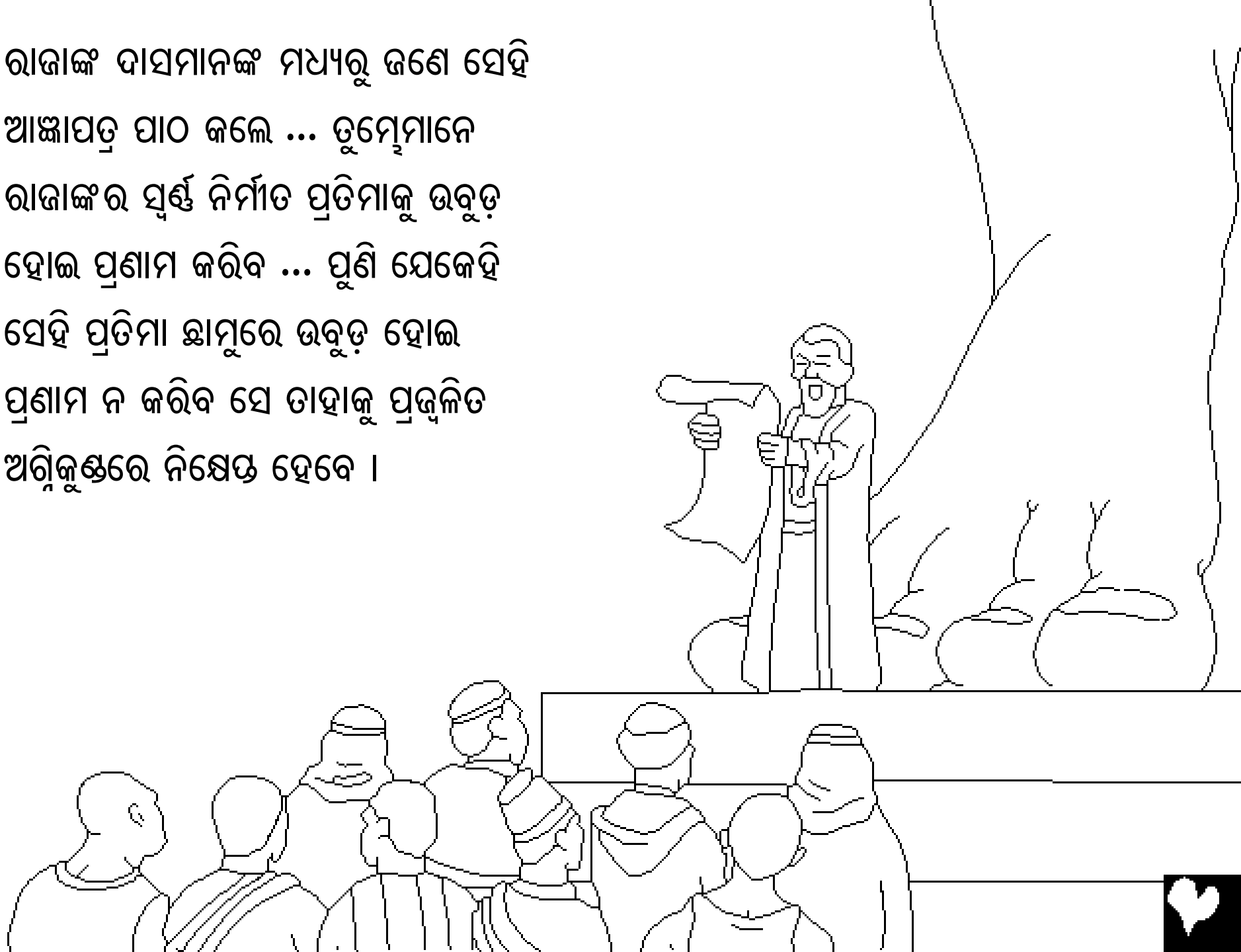
ଅନୁମତି ପତ୍ର: ଏଠାରେ ଥିବା ସବୁ କାହାଣୀର ଅଧିକାର ନକଲ ଅବା ପ୍ରିଣ୍ଟ କରିବାକୁ
ଆପଣଙ୍କର ଅଧିକାର ଅଛି. ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣ ଏହାକୁ ବିକ୍ରୀ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ରାଜା ନରୁଖଦନିସ୍ତର ଶୁଦ୍ଧ ଏକ ପ୍ରକାଶ ସୁବର୍ଣ୍ଣ
ପ୍ରତିମା ନିର୍ମାଣ କଲେ । ତାହାର ମସ୍ତକରୁ ପାଦ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣମୟ ଥିଲା । ହୋଇପାରେ ସେ
ତାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନକଥା ପାଶୋରିଗଲେ ଯାହା ତାଙ୍କ
ରାଜ୍ୟ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କ
ରାଜ୍ୟ ଚୀରକ୍ଷୀୟା ହେବନାହିଁ । ହୋଇପାରେ
ସେ ଭାବଲେ ଯଦି ମୁଁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣରେ ପ୍ରତିମା
ନିର୍ମାଣ କରିବି ତେବେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ
ସଫଳ ହୋଇ ନପାରେ ।

ରାଜାଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ସେହି
ଆଜ୍ଞାପତ୍ର ପାଠ କଲେ ... ତୁମ୍ଭେମାନେ
ରାଜାଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ମୂଳ ପ୍ରତିମାକୁ ଉରୁଡ଼
ହୋଇ ପ୍ରଣାମ କରିବ ... ପୁଣି ଯେକେହି
ସେହି ପ୍ରତିମା ଛାମୁରେ ଉରୁଡ଼ ହୋଇ
ପ୍ରଣାମ ନ କରିବ ସେ ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ନଳିତ
ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡରେ ନିକ୍ଷେପ ହେବେ ।

ସମସ୍ତେ ରାଜାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଆନୁସାରେ କର୍ମ କଲେ, ମାତ୍ର ସେଠାରେ ତିନିଲୋକ ଥିଲେ ସେମାନେ
ତାହାର ପ୍ରତିମାକୁ ଉତ୍ତୁଡ଼ି ହୋଇ ପ୍ରଣାମ କଲେନାହିଁ । ସେମାନେ ଏକାନ୍ତ ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର

ନାମ ଶତ୍ରୁକ୍, ମୈଶକ୍ ଓ ଅଦେଦ୍-ନଗୋ ଥିଲା, ସେମାନେ
ଦାନିୟେଲଙ୍କର ସଂଜ୍ଞି ଥିଲେ । ଏଥିରୁ ଜଣାଯାଏ
ସେହିସମୟରେ ଦାନିୟେଲ
ସେଠାରେ ନ ଥିଲେ, ତା ନ
ହେଲେ ସେ ମଧ୍ୟ ସେହି
ମନୁଷ୍ୟ ଗଢ଼ା ପ୍ରତିମାକୁ
ପ୍ରଣାମ କରି ନ ଥାଆନ୍ତେ ।

ରାଜାଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ ଓ ପଣ୍ଡିତମାନେ ଦାନିୟେଲ ତାଙ୍କ ସଂଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ଇର୍ଷ୍ୟା କଲେ କାରଣ ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦର କଲେ । ତେଣୁ ସେମାନେ କହିଲେ, ଏଠାରେ ଏପରି ତିନିଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁ ମାନଙ୍କୁ ଆପଣ ବାବିଲର ପ୍ରଦେଶ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ଭାର ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଶତ୍ରୁଜ୍, ମୈଶଜ୍ ଓ ଅବେଦ୍-ନଗୋ । ହେ ମହାରାଜ ସେମାନେ ଆପଣାର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନେ ଆପଣାର ଦେବଗଣର ସେବା କରନ୍ତି ନାହିଁ କିମ୍ବା ଆପଣାର ଖୋଦିତ ପ୍ରତିମାକୁ ଉବୁଡ଼ ହୋଇ ପ୍ରଣାମ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

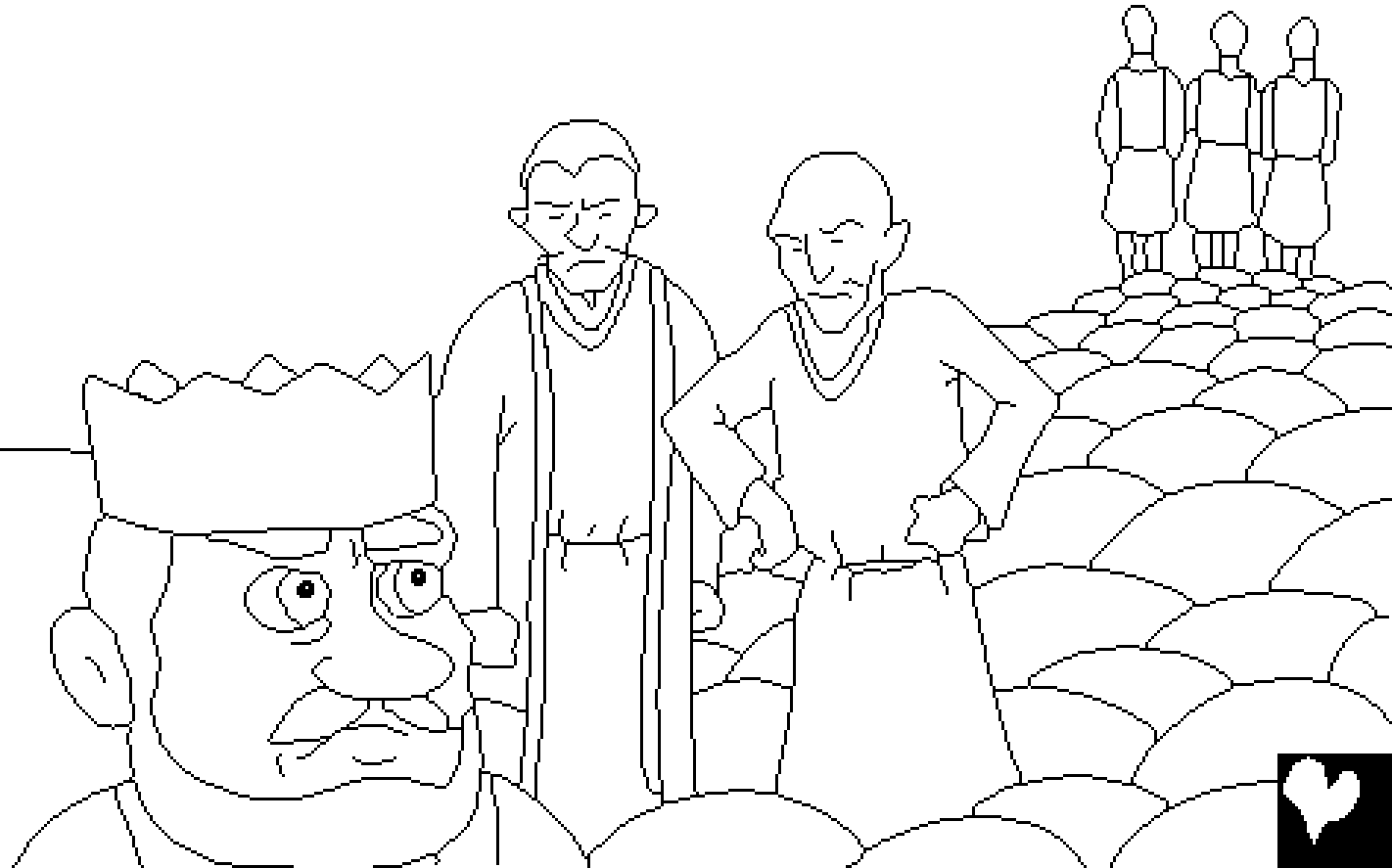

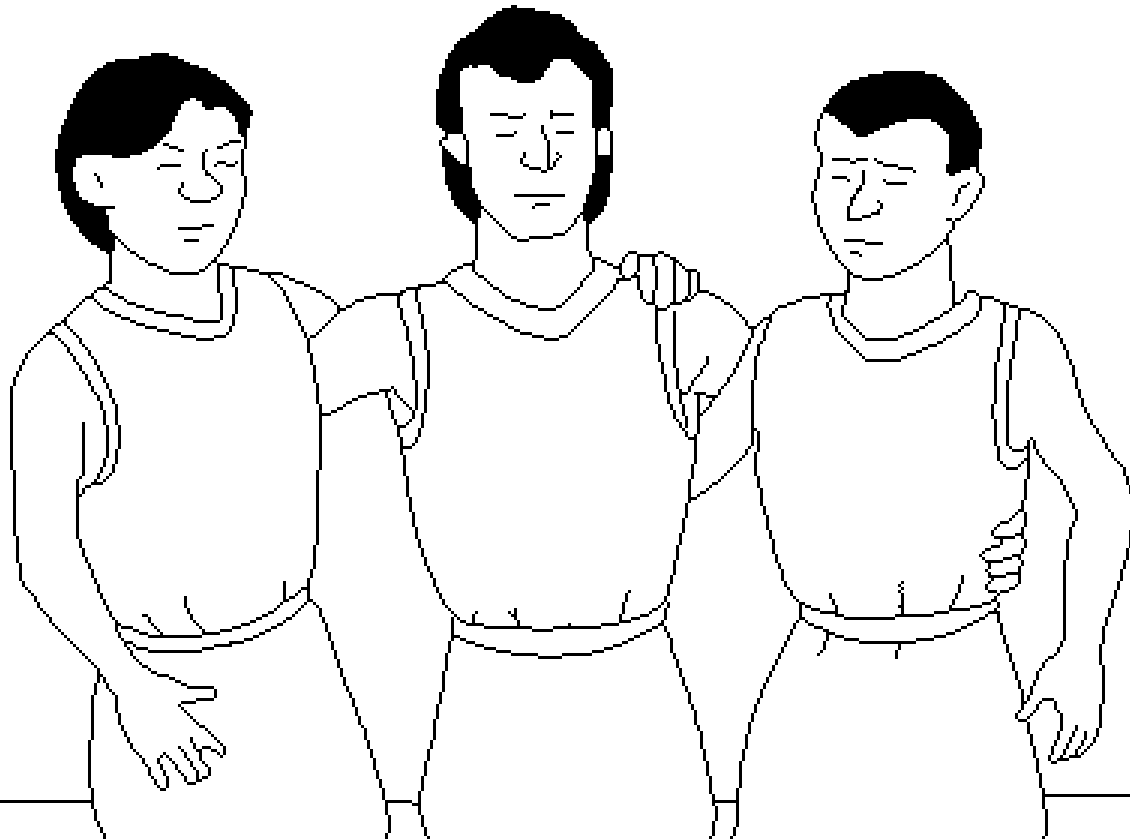
ରାଜା ନରୁଖଦନିସ୍ତର କୋପରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ
ହେଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କଲେ,
ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ପ୍ରତିମାକୁ ପ୍ରଣାମ
ନ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଜ୍ଜ୍ୱଳିତ
ଅଗ୍ନିରେ ନିଷିଠ ହେବ । ଆଉ ଯେ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୋ ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବ,
ଏପରି କେଉଁ ଦେବତା ଅଛି?

ରାଜା ବଡ଼ ଭୁଲ୍ କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ । ସେ ସତ୍ୟରେ ଜୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରୁଅଛନ୍ତି । ସେହି ତିନି ଏକାମ୍ଭ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରିବା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଟେ । ସେମାନେ ଠିଆହୋଇ ରହିଗଲେ । କାରଣ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କଲେ, ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ ଭୟ କରୁ ନ ଥିଲେ ।

ରାଜାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସେହି ତିନି ନିର୍ଭୀକ ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ଉତ୍ତର ଥିଲା । ସେମାନେ କହିଲେ,
ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସେହି ପରମେଶ୍ୱର ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଜ୍ଜ୍ୱଳିତ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡରୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ସମର୍ଥ
ଅଟନ୍ତି ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ, ମାତ୍ର ଯେବେ ନ କରନ୍ତି, ତେବେ ହେଁ ହେ ମହାରାଜ
ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଆପଣଙ୍କ ଦେବଗଣର ସେବା କିମ୍ବା ଆପଣଙ୍କ ସ୍ଥାପିତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିମାକୁ
ପ୍ରଣାମ କରିବୁ ନାହିଁ ।

ରାଜା ନରୁଖଦନିସ୍ତର
କୋପରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହେଲା,
ସେ ଅଗ୍ନିକୁ ସାଧାରଣ ଅପେକ୍ଷା
ସାତ ଗୁଣ ଉତ୍ତ କରିବାକୁ
ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ତାଥାପି
ସେମାନେ ପ୍ରଣାମ
କଲେ ନାହିଁ ।

ସେଥିରେ ରାଜା ଆପଣା ସୌନ୍ୟମଧ୍ୟରୁ

କେତେକ ବଳବାନ୍ ଲୋକକୁ

ଶତ୍ରୁକ, ମୈଶକ୍ ଓ

ଅବେଦ-ନଗୋକୁ ବାନ୍ଧି

ପ୍ରଜ୍ଜ୍ୱଳିତ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡରେ

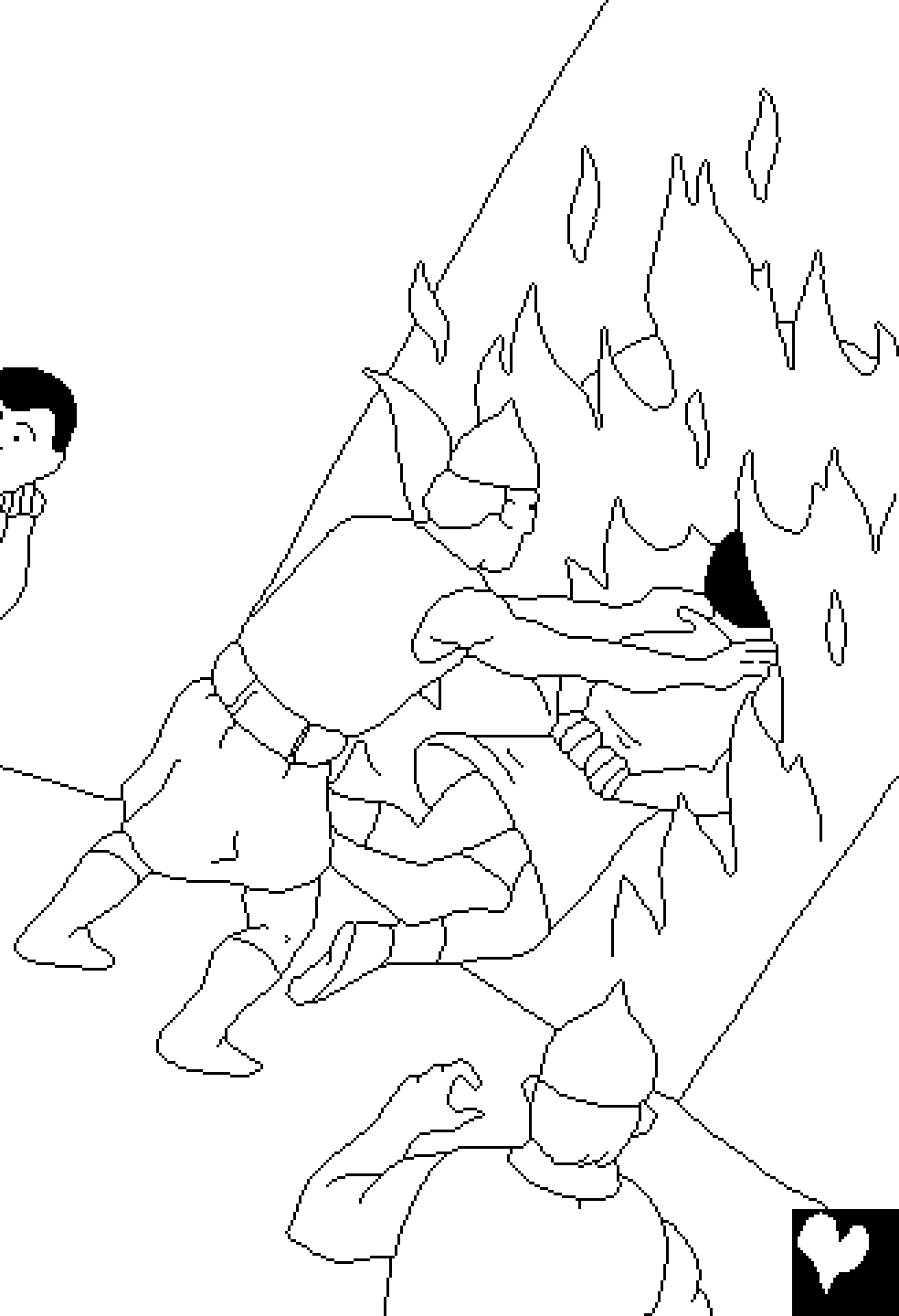

ନିଷେପ

କରିବାକୁ

ଆଜ୍ଞା

ହେଲେ ।

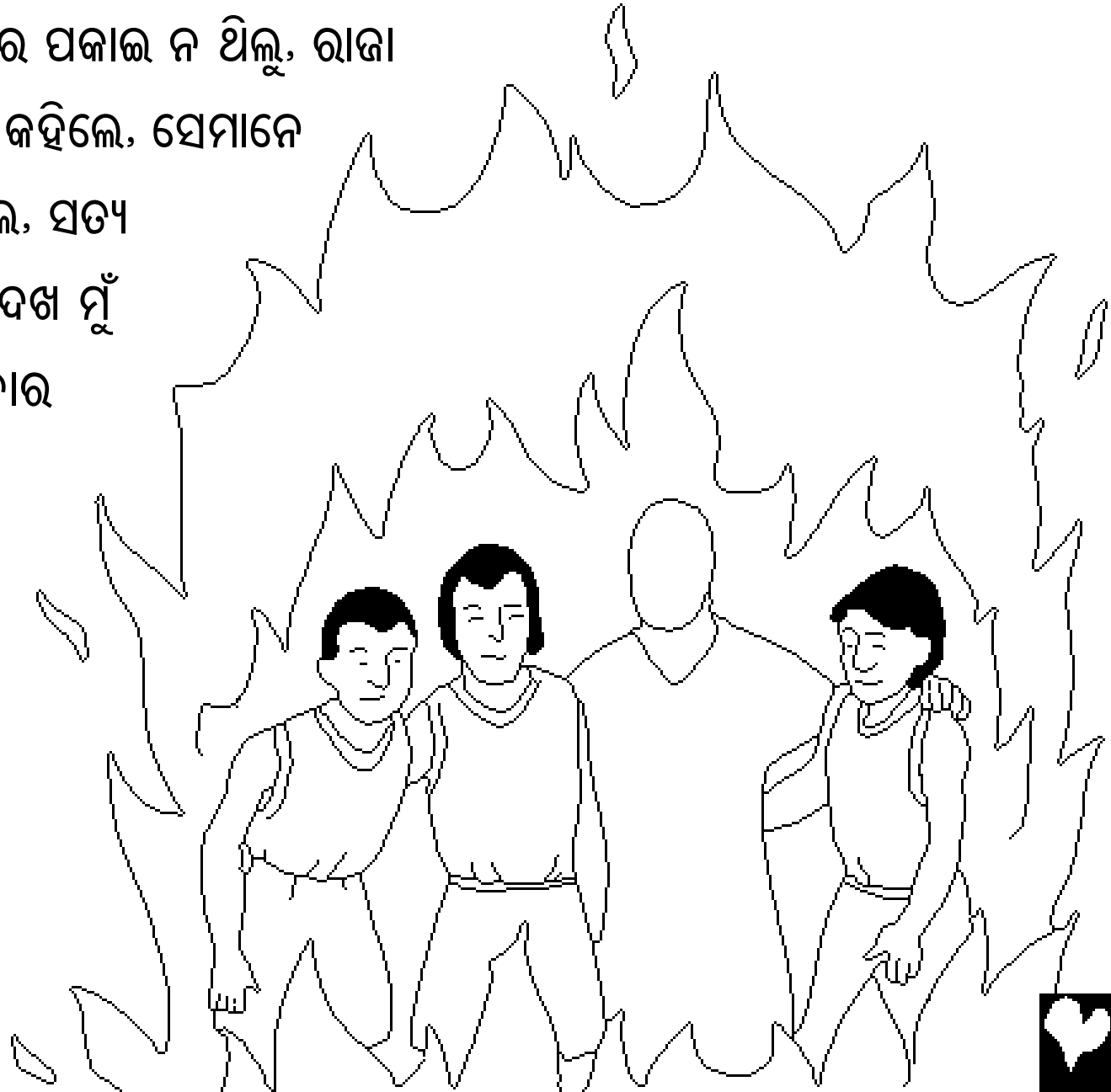
ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡ ଅତିଶୟ ଉତ୍ତମ ଥିଲା, ଏଥିପାଇଁ
ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଶତ୍ରୁକ, ମୈତ୍ରକ ଓ
ଅବେଦ-ନଗୋକୁ ସେହି ଅଗ୍ନି
ମଧ୍ୟକୁ ନିଷିଠ କଲେ ସେମାନେ
ଅଗ୍ନି ଶିଖାରେ ହୃତ ହେଲେ ।

ରାଜା ନିରାପଦ ବ୍ୟବଧାନରେ ଠିଆ ହୋଇ ଦେଖୁଥଲା, ସେ ତିନିଜଣଙ୍କୁ ସେହି ପ୍ରଭୃତି
ଅଗ୍ନିମଧ୍ୟକୁ ଫିଙ୍ଗି ହେବାର ଦେଖିଥିଲା । ମାତ୍ର ସେ କିଛି ଅଲଗା ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲା ।

ରାଜା ନରୁଖଦନିସ୍ତର ଚମକୃତ ହେଲା, ଆମ୍ବେମାନେ କି ତିନି
ଲୋକଙ୍କୁ ବାଛି ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ପକାଇ ନ ଥିଲୁ, ରାଜା
ତାହାର ସହୋଚର ମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସେମାନେ
ରାଜାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, ସତ୍ୟ
ମହାରାଜ । ସେ କହିଲେ, ଦେଖ ମୁଁ
ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଗମନ କରିବାର
ଚାରି ମୁକ୍ତ ଲୋକ ଦେଖୁଅଛି
ଓ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି
କ୍ଷତି ହୋଇନାହିଁ, ପୁଣି
ଚତୁର୍ଥ ଲୋକର ମୂର୍ତ୍ତି
ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ
ପୁତ୍ର ଶଦୃଶ ।

ସେତେବେଳେ ନରୁଖଦନିସ୍ତର ପ୍ରଜ୍ଜ୍ୱଳିତ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡର ମୁଖ
ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଲା, ହୋ ସର୍ବପରିକ୍ଷ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର
ଦାସ ଶତ୍ରୁକ, ମୌଶକ ଓ ଅବେଦ-ନୋଗୋ, ତୁମ୍ଭେମାନେ
ବାହର ହୋଇ ଏଠାକୁ ଆସ ତହିଁରେ ଶତ୍ରୁକ, ମୌଶକ
ଓ ଅବେଦ-ନୋଗୋ, ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରୁ ବାହର
ହୋଇ ଆସିଲେ ।

ସମସ୍ତେ ସେଠାରେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ସେହି ତିନି ଜଣଙ୍କୁ ଅନାଇ ଦେଖିଲେ ଯେ ଅଗ୍ନି ସେମାନଙ୍କ ଶରୀର ଉପରେ କିଛି ହିଁ ଶକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରିନାହିଁ । କିଅବା ସେମାନଙ୍କର ମସ୍ତକର କେଶ ହିଁ କିଛି ଦରୁ ହୋଇନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ଶରୀରରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅଗ୍ନିର ଗନ୍ଧ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ ।

ଯେତେବେଳେ ରାଜା ନରୁଖଦନିସ୍ତର ହୃଦୟଙ୍ଗମ କଲେ, ସେ କିଛି ଅତି ବୁଦ୍ଧିର କର୍ମ କଲେ । ସେ ପୂର୍ଥନା କରି କହିଲେ, ଶତ୍ରୁକ, ମୌଶକ ଓ ଅବେଦ-ନୋଗୋର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ ହେଉ, ଯେ ଆପଣା ଦୁତ ପଠାଇ ତାହାଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ଭରଷା କଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ ।

ଏକ ମନୁଷ୍ୟ ଯେ ନତ ହେଲେନାହିଁ

ବାଇବଲ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟରୁ ଏକ କହାଣୀ

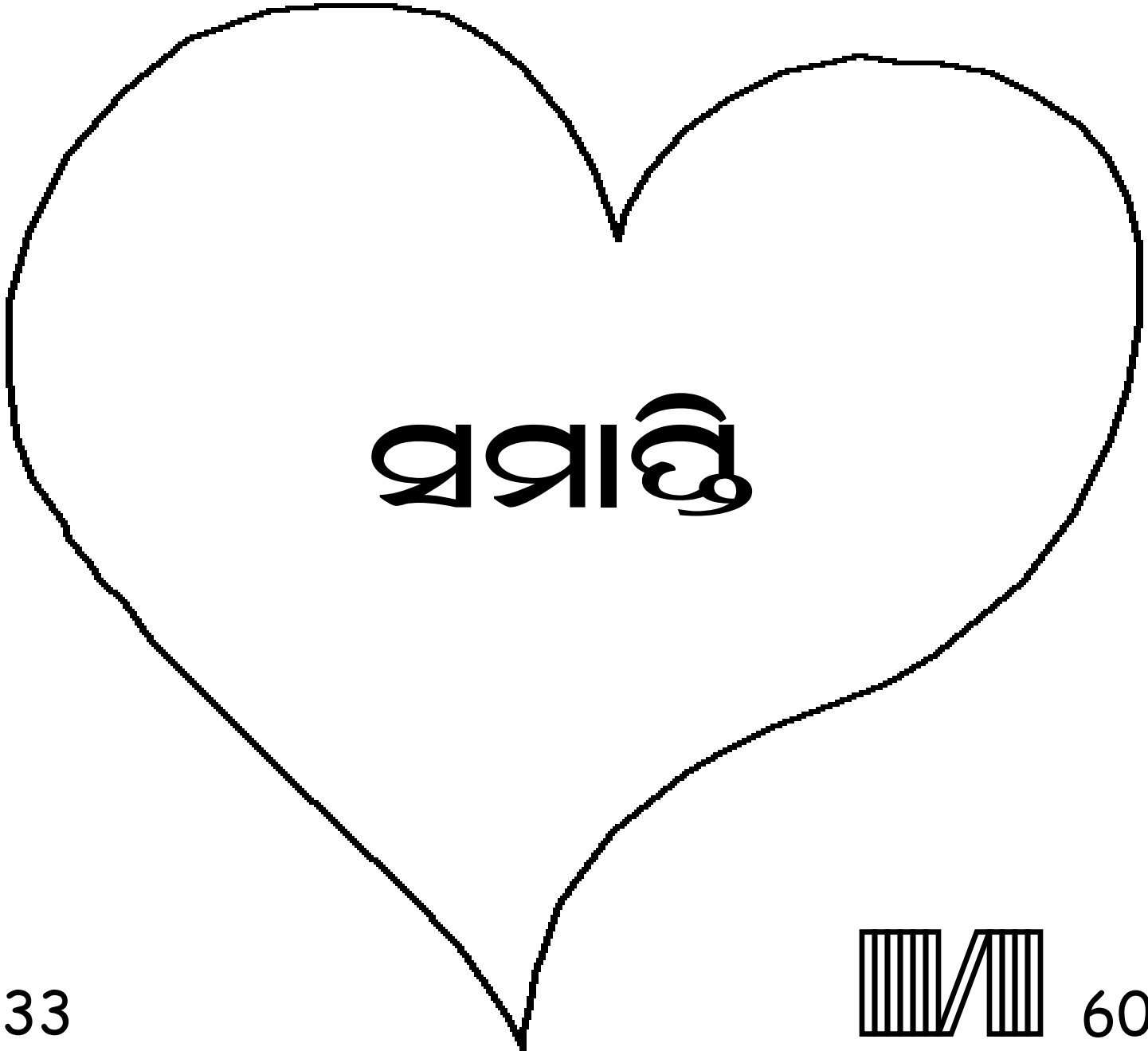
ରୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରାଯାଇଅଛି

ଦାନିୟେଲ ୩

"ତୁମ୍ଭ ପ୍ରଦେଶର ଶବ୍ଦ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରିବ ।"

ଗୀତସଂହିତା ୧୧୯ : ୧୩୦

ସମାପ୍ତି

ଏହି ବାଇବଲ୍ କହାଣୀ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହେ, ଯିଏ କି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ଇଶ୍ଵର ଚାହାଁନ୍ତି ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣ ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛୁ ତାହା ଇଶ୍ଵର ଜାଣନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଇଶ୍ଵର କହନ୍ତି ପାପ ।
ଆଉ ପାପର ବେତନ ହେଉଛି ମୃତ୍ୟୁ, କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଏଡ଼େ ପ୍ରେମକଲେ ଯେ,
ଆପଣା ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଜଗତକୁ ପଠାଇଲେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ ସକାଶୁ ସେ କୃଣ
ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ । ପୁନର୍ବାର ଯାଶୁଶ୍ରୀଙ୍କୁ ଜୀବନକୁ ଫେରିଲେ, ଆଉ ସେ ସର୍ଗ
ଗୃହକୁ ଗମନ କଲେ । ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଯାଶୁଶ୍ରୀଙ୍କୁ ଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କର ଆଉ ନିଜର ପାପ
କ୍ଷମା ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ପଢ଼ାର, ଆଉ ସେ ନିଶ୍ଚୟ କ୍ଷମା କରିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଆସିବେ
ଏବଂ ତୁମ୍ଭଠାରେ ବାସ କରିବେ ଆଉ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କଠାରେ ଡିର କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାସ
କରିବ ।

ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଏହା ହିଁ ସତ୍ୟବୋଲି ବିଶ୍ଵାସ କର, ତହିଁରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ:
ପ୍ରିୟର ଯାଶୁଶ୍ରୀଙ୍କୁ ମୁଁ ବିଶ୍ଵାସ କରେ କି ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ଇଶ୍ଵର ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟ ରୂପ ଧାରଣ
କରି, ମୋ କରିପାରିବି ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି । ମୁଁ ମଧ୍ୟ
ନୂତନ ଜୀବନ ଧାରଣ କରିପାରିବ, ଆଉ ସେହି ଦିନ ଠାରୁ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଡିରକାଳ ରହିବି ।
ତୁମ୍ଭରି ଆଜ୍ଞାକାରି ସନ୍ତାନ ଓ ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ବଞ୍ଚିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ । ଆମେନ୍ ।

ବାଇବଲ୍ ଅଧ୍ୟୟନ କରନ୍ତୁ ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ
କଥୋପକଥନ ତୁଅନ୍ତୁ । ଯୋହନ ୩:୧୬

